

det ikke i det lange Løb kan være med, men vi maa da haabe og virke for, at dette Proletariat formindskes mere og mere —, saa blev dog en Del holdende ved og blev reddet menneskeligt og socialt. Naar det ærede Medlem Hr. Rode nu kritiserer Invalidere-nten i dens nuværende Form, vil jeg sige, at ogsaa jeg mener, at Invalidere-nteloven af 1921 ligesom for øvrigt Alders-nteloven af 1922 og andre sociale Love bør optages til Revision. Socialkommissionen, der blev nedsat efter en enstemmig Opfordring fra Administrationskommissionen, beskæftiger sig bl. a. ogsaa med dette Spørgsmaal, og jeg kan meget vel tænke mig en større Graduering gennemført for Invalidere-ntens Vedkommende, men jeg maa paa den anden Side hævde, at 800 Kr. heller ikke nu, heller ikke med Kronen i Pari, i og for sig er et for stort gennemsnitligt Beløb, det er en Standard, som jeg i hvert Fald for mit Vedkommende ikke vil være med til at gaa under. Men Graduering, det vil være et Spørgsmaal, som med Rette bør tages op af Socialkommissionen og derefter af Lovgivningsmagten.

I denne Forbindelse nævnte det ærede Medlem Hr. Rode, at Socialkommissionen ikke syntes at fremskynde sit Arbejde saa særdeles meget. Jeg skal derom sige, at Socialkommissionen, som er nedsat for mindre end et Aar siden, i Foraaret holdt et to Dages forberedende Møde og paa dette vedtog at udsende Spørgeskemaer til Kommunalbestyrelser, Amsraad, Hjælpekassebestyrelser, Værgeraad og andre sociale Institutioner, et Antal Skemaer paa 4 000, som nu i det væsentlige er besvaret, men hvis Stof er af en saa omfattende og dybt-gaaende Art, at det endnu kræver en eller to Maaneder til en virkelig Bearbejdelse og Udredning. Men dette Arbejde er ikke forgæves, det er et nødvendigt Grundlag for Socialkommissionens meget vigtige, men ogsaa meget vanskelige Arbejde. Det er jo nemlig Udtalelser fra praktiske Mænd og Kvinder, der sidder rundt omkring i Sogne- og Byraad, i Amsraad, i Hjælpekassebestyrelser, i sociale Institutioner og Værgeraad, om, hvorledes de mener, at de socialpolitiske Love virker, ogsaa, og navnlig, rent administrativt; det er deres Erfaringer om, hvilke Mangler der er, hvilke Huller, hvilke Vanskeligheder, hvilken Mangel paa Sammen-

hæng — og at der er en Mangel paa Sammenhæng mellem Aldersrenteloven og Invalidere-nteloven, det er vi jo alle klare over. Dette er de kommet praktisk ind paa Livet af, og deres Besvarelser vil derfor efter min Mening have ganske overordentlig Betydning for Socialkommissionens Arbejde. Socialkommissionen er naturligvis suveræn, og jeg har ingen Indflydelse paa den, efter at den er nedsat, men jeg tror alligevel, jeg tør sige paa dens Vegne til det ærede Medlem Hr. Rode, at den naturligvis vil fremskynde sit Arbejde saa meget som muligt. Det er jo et ganske overordentlig stort og vigtigt Arbejde; det drejer sig om en Samling, en Kodificering, en Systematisering, en Forenking af en Menneskealders — eller mere — socialpolitiske Lovgivning her i Landet. Jeg tror, Tidspunktet nu er kommet til en saadan Forenking og Systematisering og Bringen Enhed i hele denne Lovgivning, der har udviklet sig historisk og noget tilfældigt, men derfor alligevel har sin overordentlig store Værdi; havde den ikke udviklet sig historisk og tillige noget tilfældigt, var vi ikke naaet saa langt, som vi er, det erkender jeg fuldt ud, men nu tror jeg altsaa, Tiden er inde til en Systematisering.

Det ærede Medlem Hr. Rode omtalte ogsaa Ulykkesforsikringsloven og mente, at Præmierne føltes som alt for høje. Det ærede Medlem ved, hvad han ogsaa udtalte, at det er en Sag, der i og for sig ikke kommer Staten ved, det er Ulykkesforsikrings-selskaberne, der er Herre derover. Jeg vil imidlertid godt tro, at Præmierne, selv om de ikke er overvældende, alligevel for Tiden, under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold, af mange føles som værende for høje, og ogsaa Ulykkesforsikringsloven trænger jo til en Revision. Jeg gjorde et Forsøg i saa Henseende, det lykkedes ikke i første Omgang, men det vil naturligvis blive fortsat, og jeg arbejder for Tiden med det Spørgsmaal, om ikke netop denne Privatforsikringsordning — der ganske vist medfører stærk Konkurrence, men en Konkurrence, der paa den anden Side har til Følge en overordentlig stor Ødselhed med Hensyn til Tid og Kraft — gør hele Forsikringen dyrere, end den kunde være, hvis hele Forsikringsvæsenet blev rationelt ordnet. Det er for øvrigt en Del af Spørgsmaalet om hele